

внѣ-то му, и отсѣкла му главѣ-тѣ; слугыня-та гудила въ мѣщѣ главѣ-тѣ Олоферновѣ.

На сѣмнуваніе, по свое-то обыкновеніе, тѣ излѣзли изъ стана, за да си свѣршатъ молитвѣ-тѣ; но вмѣсто да се върнѣтъ пакъ въ стана, тѣ влѣзли въ града.

Кога ся събрали старѣйшины-тѣ градскы, Іудеѣ имъ показала главѣ-тѣ Олоферновѣ. Во Ветуліѣ всичкы тържествували и той-часъ ся рѣшили да излѣзѣтъ и да нападнѣтъ на Ассиріане-тѣ. Непріятели-тѣ, които още не знаали, че е убитъ полководеца-тъ имъ, ся насмивали на Іудеѣ-тѣ. Тѣи ся събрали около шатера Олоферновѣ и мыслили, че той още спи. Но кога видѣли, че пачалника-тъ имъ тѣи дълго не ся пробужда, нѣкои отъ нихъ ся рѣшили да влѣзѣтъ въ шатера—и нашли трупа-тъ Олоферновѣ обезглавенъ. Тутакси ся раздалъ слухъ за смърть-тѣ на полководеца, и въ стана станѣло голѣмо смятеніе. Войска-та оставила стана и побѣгнѣла, а жители-тѣ Ветулійскы влѣзли въ стана и нашли тамъ богатѣ корысть, коѣто цѣлы тридесять дни едва могли да прѣнесѣтъ въ града. Іудеѣ испѣяла хвалебнѣ пѣсень Богу.

ГЛАВА ХСІІ.

Плѣненіе вавилонско.—Даніилъ.

Между плѣнены-тѣ Іудеѣ, които были приведены во Вавилонъ, ся намирали мнозина отъ царско поколѣніе и дѣца велможскы. Навуходоносоръ заповѣдалъ да изберѣтъ отъ тѣхъ семейства поразумны-тѣ и похубавы-тѣ отроцы. Тѣхъ той отредилъ за свои служители, заповѣдалъ да ги обучавать на всякаквы науки и искусства, да ги съдържають добрѣ, да имъ давають ѣденіе и вино отъ неговѣ-тѣ трапезѣ.

Имена-та на тѣхъ отроцы были: Даніилъ, Ананія, Азарія и Мисаилъ. Тѣи ся рѣшили да не ядѣтъ отъ приносимѣ-тѣ